

חַת־ת לַיּוֹם רַב־יְעִי פְּרֻשֵׁת רֵאָה כ"ב מִנְחָם אָב, ה'תשפ"ג – שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַב־יְעִי עִם רִשִׁי

מֹשֶׁה מְמַשֵּׁק וּמְדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִזְכִּיר לָהֶם עַד כַּמָּה הֵם מִיַּחֲדִים כְּדֵי שְׁיִשְׁמְרוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת.
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אַתֶּם בְּנֵי שָׁל ה', אוֹמֵר לָהֶם מֹשֶׁה. אַתֶּם שׁוֹנִים מֵהַגּוֹיִים לְכֵן אֵל תִּתְנַהֲגוּ כְּמוֹהֶם.
אֵל תִּזְיָקוּ לְעַצְמְכֶם, אֵל תִּגְזְרוּ אֶת שְׁעַרְכֶם כְּמוֹ שְׁהַגּוֹיִים עוֹשִׂים כְּדֵי לְהַרְאוֹת אֶת צַעֲרָם בְּעַת שְׁמַת
לָהֶם מִיִּשְׁהוּ מֵהַמִּשְׁפָּחָה.
אַתֶּם קְדוֹשִׁים עוֹד מִיַּמֵּי הָאָבוֹת. ה' בָּחַר רַק בְּכֶם! אַתֶּם עִם מִיַּחֲדִים - וְלָכֵן גַּם צְרִיכִים לְהַרְאוֹת מִיַּחֲדִים.
אֵל תֹּאכְלוּ אֶת הַדְּבָרִים שֶׁה' אוֹמֵר לָנוּ לֹא לֶאֱכֹל. לְמַשָּׁל בְּהַמּוֹת שֶׁלֹּא מַעֲלוֹת גֵּרָה אוֹ שְׂאִינָן מִפְּרִיסוֹת
פְּרָסָה.
בְּעַת מֹשֶׁה אוֹמֵר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱלוֹי בְּהַמּוֹת מִתֵּר לָהֶם לֶאֱכֹל, וּמֵאלוֹ בְּמִיַּחֲדִים עֲלֵיהֶם לְהַזְהֵר בִּיּוֹן שִׁישׁ
לָהֶם רַק סִימָן בְּשָׂרוֹת אֶחָד.
דְּגִים שִׁישׁ לָהֶם סְנַפִּירִים וְקִשְׁקִשִׁים הֵם בְּשָׂרִים וּמִתְרִים בְּאֲכִילָה.
מִתֵּר לֶאֱכֹל אֶת כָּל סוּגֵי הָעוֹפּוֹת הַבְּשָׂרִים (הַתּוֹרָה דּוֹקָא כּוֹתֶבֶת אֶת אֱלוֹי שְׂאִסוֹר לָנוּ לֶאֱכֹל).
רְמִשִׁים אֵינָם בְּשָׂרִים, אִסוֹר לֶאֱכֹלָם. וְגַם אִם הַחֲיָה בְּשָׂרָה אוֹלָם לֹא נִשְׁחָטָה עַל פִּי הַהֲלָכָה אִסוֹר
לֶאֱכֹלָה.
אָנוּ עִם קְדוֹשׁ לֵה', וְלָכֵן מִתֵּר לָנוּ לֶאֱכֹל רַק דְּבָרִים בְּשָׂרִים.
וְכַמוֹכֵן לֹא לִשְׂכַח שְׂאִסוֹר לְעַרְבֵב בְּשָׂר וְחֵלֶב יַחַד.

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ב לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ו- ק"ז

פְּרָק ק"ז מִתְחִיל בְּמִלִּים "הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ" - אָנוּ מוֹדִים לֵה' עַל רוֹב חֲסֵדוֹ שֶׁהוּא
נִצָּחִי.
הַמִּילָה הָרֵאשׁוֹנָה הוֹדוּ- מְלִשׁוֹן תּוֹדָה, יֵשׁ לָהּ מִשְׁמַעוֹת נוֹסֶפֶת- לְהוֹדוֹת בְּמִשְׁהוּא.

הצמח צדק מסביר שאנו יודעים שה' בורא את העולם מדי רגע מחדש ונמצא בתוכנו מדי שניה. אבל אנו לא רואים זאת. לכן אנו צריכים להודות בעבודה שזו אמת. אבל כאשר משיח יבוא, לא נצטרך להודות בכך אלא כלם יוכלו לראות זאת בעיניהם.

תניא / אגרת הקדש סימן ז' (כ"ב מנחם אב שנה פשוטה)

"אשרינו מה טוב חלקנו". לאיזה חלק אנו מתכוננים?

הפונה היא למצוות המחלקות ל613 חלקים ולנשמה שלנו שהיא חלק מה'. (פיצד אנו יכולים לומר שהכל הוא חלק מה' האם ה' הוא לא אחד? פיצד אנו יכולים לחלק את ה' לחלקים? האדמו"ר הזקן קודם כל יסביר את זה באופן שכל אחד יכול להבין, וכבר למדנו את התשובה בשער היחוד והאמונה.)

לאמתו של דבר, 613 המצוות מחלקות אפלו לחלקים רבים עוד יותר. יש יותר הלכות ממה שאנו יכולים אפלו למנות. הנשמות שלנו מגיעות ככל מנשמתו של אדם הראשון, שחולק ל613 חלקים. במהלך השנים הוא חלק לעוד ועוד חלקים, עד שמשיח יבוא ויהיו כל כף הרבה חלקים שלא נוכל אפלו למנות אותם.

היום יום / כ"ב מנחם אב.

האם אתם אמרים ברכות השחר בבקר?
אתם בודאי יודעים שיש לטול שוב את הידים בפעם השניה לפני שאומרים את הברכות.
יש עוד משהו שצריך לרחץ- את הפה.
הרבי הרש"ב אמר שעלינו לשטוף את הפה לפני אמירת ברכות מדי יום (חוץ מביום צום).

ספר המצוות / מצות עשה צ"ד

המצוה היומית, מצות עשה צ"ד היא שאם אומרים שהולכים לעשות משהו, יש לעשות זאת. הפונה שאם אדם אומר שהוא יעזר לאדם אחר, או ימנע מלעשות משהו, או יאסור על עצמו משהו משימוש, ישנה מצוה לקיים את כל מה שהאדם אומר (וזו הסבה שאנו משתדלים להזהר ולומר "בלי נדר", אם אנו לא בטוחים שנצליח לקיים את הדבר). ההלכות של המצוה הזו מסברות בגמרא במסכת שבועות, נדרים, מנחות וקנן.

רמב"ם / הלכות נדרים פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היום לומדים את הפרקים הראשונים של הלכות נדרים. אחד מהדברים הראשונים שעלינו ללמד הוא ההבדל בין נדר לבין שבועה.

פרק א'- ישנם שני סוגי נדר. החלטה שמשהו יהיה אסור על האדם, או הבטחה לתת משהו לה'. ישנן מלים מסוימות, שאם אדם משתמש בהן, הוא עושה נדר.

פרק ב'- ישנן הלכות מיוחדות אם אדם נודר עבור אדם אחר. אדם יכול לעשות גם נדר על תנאי- הוא אומר שיעשה זאת רק אם יקרה כזה דבר. בסוף הפרק הרמב"ם מסביר מדוע הפקר (אמירה

שהחפץ לא שיך לאף אחד כרגע) זה כמו נדר.

פרק ג' - הרמב"ם מסביר את ההבדלים בין שבועה לנדר. ישנן הלכות שונות בכל מקרה.

זרכי החסידות / שטות דקדשה

הרבי ספר ספור על אביו, ר' לוי יצחק (שיום היארצייט שלו היה לפני יומיים)

חג הפסח התקרב, ביקטרינוסלב, אחת הערים הגדולות באוקראינה, פקידי הממשלה ידעו שבקרוב היהודים יתחילו לחפש מצה.

באותה תקופה, כל דבר ודבר היה שיך לממשלה. לאף אחד לא היה רכוש פרטי משלו, לא חנות ששייכת לו, או מפעל או מאפיית מצות. הממשלה הייתה צריכה לארגן את אפיית המצות.

היות ויהודים יקנו מצות רק עם הכשר, הם החליטו לבקש מר' לוי יצחק (שהיה רב העיר) להיות הרב שיאמר שזה כשר.

ר' לוי יצחק הסכים, אבל כאשר הסביר להם איך צריכים לעשות את המצה, הם לא רצו למלא את הוראותיו. הדבר יעלה לשלטונות כסף רב, ויהפך את הליך הכנת המצות כראוי לדבר מסובך.

הם רצו שר' לוי יצחק יתן את ההכשר אפילו אם לא יבצעו זאת כראוי. הם נסו לשכנע אותו להסכים.

הממשל הרוסי באותו זמן, היה נותן לאנשים עונשים כבדים אפילו בעבור דברים קטנטנים. (זה בעצם מה שקרה לר' לוי יצחק בהמשך חייו, והוא נפטר בגיל צעיר בגלל זה).

כלם היו צריכים לשמוע בדיוק לקול הממשל אחרת.....! אפילו שהממשל הרוסי היה כה חזק ומפחיד, ר' לוי יצחק לא חשב מה יקרה. הוא ידע שאין זה ראוי לתת הכשר למצות שאינן נעשות בדיוק כפי שההלכה מבקשת.

הוא הודיע לשלטונות שאיננו מסכים. ובאמת, רק עבדה זו לבדה הייתה סבה שר' לוי יצחק יקבל עונש רציני. איך הוא מעז לומר לשלטונות שהוא לא יעשה את מה שצוו עלינו לעשות!

אבל במקום להעניש אותו הם אמרו שהם לא יכולים למלא את הוראותיו ללא קבלת רשות מהממנים בעיר הבירה מוסקבה. הם שלחו אותו לשם בעצמו!

ר' לוי יצחק נסע למוסקבה, ואמר שם במשרדי הממשל באופן תקיף, מה הוא צריך שיהיה על מנת שיוכל להעניק הכשר.

למרבה הפלא, הם הסכימו למה שאמר. הם כתבו פקודה שכל התחנות בהם טוחנים את הקמח עבור המצה יציתו להוראות שהרב שניאורסון נותן, אפילו אם זה יהיה יקר יותר עבורם.

מה שר' לוי יצחק עשה נשמע מטרף! איך הוא יכול בכלל לחשב שלא לשמוע לשלטון הרוסי האיום והנורא? זה היה מטרף, אבל מטרף מסוג טוב.

בחסידות זה נקרא שטות דקדשה. אפשר ללמד מכאן שעלינו לעשות מה שיודעים שהתורה רוצה מאתנו, ולא לפחד ממה שעלול להיות.

אפשר להיות חזקים אפילו אם זה נשמע קצת משגע, בגלל שאנו יודעים שעושים את הדבר הטוב והנכון.

לדגמה: אם אמא מבקשת למלא 'נעגעל וואסער (נטילת ידיים שחרית) בבקר אבל שכחנו, אנו יודעים שעלינו לומר את האמת. איננו רוצים לחשב מה יקרה, איך נפסיק לאכול ונלך לטול נטילת ידיים ואמא תצטער, פשוט עושים את מה שצריך לעשות.

או למשל, כאשר אבא צריך ללמד תורה וללכת לשעור, אבל חושש שאם ילך, הוא יחמיץ הזדמנות להרויח כסף. עליו לעשות מה שהתורה מצוה, ולא לדאג מה יכול לקרות. או אם אמא מבקשת מאחד הילדים לעזור לה והוא עושה זאת, חשוב על כך שעלולים להפסיד הזדמנות ללכת לקניות ולקנות דברים שבאמת רוצים. זה באמת נראה משנה לא לעשות משהו שהוא נחמד ונעים, אבל אם עושים את מה שה' רוצה, זה שטות מסוג טוב- שטות דקדשה.

גאולה ומשיח / קבוצ גליות

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

אחרי ימי שלמה המלך, נחלקו בני ישראל לשתי קבוצות ולכל אחת מהן היה מלך משל עצמה. למרבה הצער אף פעם לא התאחדו שוב והקבוצה שהיתה בהנהגת מלכי ישראל נלקחה לגלות ואבדה.

אולם כפי שרואים בדברי הנביאים, כאשר משיח יבא, כל בני ישראל יתאספו יחד כלם תחת מלך אחד.

הנביא הושע גם מנבא זאת באחת הנבואות:

ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל

ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו – בני ישראל אשר היו שיכים ליהודה ואלו שהיו שיכים למלכות ישראל יתאספו יחד

ושמו להם ראש אחד – ויהיה להם מנהיג אחד

ועלו מן הארץ – יעלו מארצות הגלות אל ארץ ישראל

כי גדול יום יזרעאל – כי יום קבוצ גליות יהיה יום נפלא ומיוחד.

(ראה הושע ב' ב')